

COMUNICACIÓ

Carles Llinàs: *Història apocalíptica i Teocràcia*

En determinats autors jueus del segle que acaba s'ha elevat intensivament a consciència l'experiència fundacional occidental del Temps i de la Història. A continuació intentaré desenvolupar de forma «dogmàtica» tot el que implícitament conté aquesta primera frase, afegint alhora aquelles observacions sense les quals tant la comunicació com aquest resum-complement resultarien inintel·ligibles. En primer lloc, existeix una cosa com l'esmentada: una experiència fundacional occidental del Temps i de la Història. En segon lloc, aquesta experiència és essencialment judeocristiana, i poc té a veure amb l'element grec de l'Occident, com no sigui la relació de ruptura escatològica. En tercer lloc, aquesta experiència no s'ha fet conscient per primer cop en aquest segle, sinó que ha renovat la seva vigoria. En quart lloc, i per tant, això vol dir que aquesta vigoria s'havia perdut o, si més no, s'havia vist reduïda. En cinquè lloc, la renovada intensitat d'aquesta consciència correspon a la fallida de la Raó històrica moderna, que culmina amb Hegel, l'essència de la qual (secularització) rau en gran mesura en aquella reducció de la intensitat de la consciència. En sisè lloc, la fallida de la Raó històrica moderna no és una cosa que succeeixi en la ment d'alguns pensadors, sinó que s'esdevé per sobre de tot en els fets brutals del segle vint. Replantejar-se les qüestions d'aquesta consciència històrica no només resulta ser un exercici intel·lectual més o menys feixuc i convincent, sinó que es planteja com un problema de mera supervivència, si més no, cultural. Amenaça una recaiguda qualitativament superior en la reducció de la consciència històrica. Aquesta pren, fins ara, dues formes predominants, amb indubtables i importants conseqüències polítiques: la de la reedició de la concepció cíclica i politeista, incapaç de fer-se amb el llegat de l'Occident i de respondre a les seves preguntes *històriques*, i la de la directa asfíxia de l'experiència occidental en l'ideologema economicista, antipolític i antiteològic del final de la història. Contra això, d'aquella experiència del Temps i de la Història brolla una teologia política negativa de la Teocràcia.